adtrahit̃ ⁊ retinet̃ xp̃us. Moralit̃ ergo audiẽdi sũt ꝑmones misse ⁊ verba dei ꝓpter hoc dicit Jeremias. Tu ĩ nobis es dñe ⁊ nomẽ scm̃ tuũ inuocatũ ẽ sup ⁊c̃ Jere. xiiij. Aures eni sunt porte ꝑ q̃s intrat xp̃s qñ hõ audit doctrinas celestes. Ideo magnũ malũ faciũt sibi illi q̃ nolũt audire sermones. Jõ apl̃us dicit Fides est ex auditu. auditꝰ aũt ꝑ verbum dei ad Roma. x. Nota ꝑ verbũ xp̃i non dicit ouidij nec ph̃oꝝ nec poetaꝝ. Et iõ maiꝰ malũ qđ fecit machometꝰ fuit p̃cipiendo suis ꝙ nõ audirẽt p̃dicatões xp̃ianoꝝ ꝑ hoc claudẽs eis portã saluatõis que est auditꝰ verbi dei qꝛ si audissent ĩ dubie om̃es pene essent xp̃iani vñ nullꝰ est q̃ iugiter audiat verbũ dei q̃n conuertat̃ si bñ p̃dicet̃. Dico tercio ꝙ ẽ aliꝰ modus trahendi ⁊ retinendi xp̃m ne recedat a nobis scꝫ faciẽdo opa miscdie. Nã ꝫ ph̃os tria adtrahũt. p̃mũ ẽ silitudo. secũdũ est vacuũ vt dixi. Terciũ ẽ calidum qđ etiã hꝫ virtutẽ adtractiuã sicut ptꝫ ĩ lampade vbi oleũ trahit̃ ab igne. Sic calor caritatis ⁊ misericordie trahit p̃ntiã dei. auct̃tas. Qui manet in caritate ĩ deo manet ⁊ deꝰ ĩ eo p̃ma Joh. iiij. Et hãc terciã rõnem oñdit euãgeliũ in fine. Et appinquauerũt castello vsqꝫ ad finẽ. Et nota ꝙ ip̃i ibant ad castelluꝫ ⁊ ip̃e dñs finxit se longius ire. qꝛ nõ venit soluꝫ ad saluãdũ illos sed etiã alios multos. Et coegerũt illũ dicẽtes. Mane nobiscum dñe qm̃ aduesp̃ascit potuit cogitare ita cogitl̃ me bñ placet mihi. ⁊ intrauit cuꝫ illis. p̃t aũt ymaginari ꝙ ip̃i voluerunt soluere cenã ⁊ facere sibi miscdiam ⁊ elemosinã si in alieno erant hospicio ⁊ sic retinuerunt eum patet ergo ꝙ elemosinis deus retinet̃ a creatura. Qñ aũt fuerũt in hospicio ꝓbabile est ꝙ rogauerunt hospitem vt pararet bonã cenam. bene poterat admirari hospes ꝙ homines pauperes vellent tm̃ expendere q̃ dixerunt ꝙ ille ꝑegrinꝰ licet sic incederet erat litteratissimus quia plus ostendit nobis in ista via in vno ꝑmone q̃ꝫ magister nr̃ in tot sermonibꝰ. Jõ volumꝰ eũ inuitare ad cenã ideo paretis nobis bonã cenã ⁊ illa iam q̃si ꝑata dederũt aquã ad manꝰ honorando valde ꝑegrinũ. Et xp̃us incepit benedictionem mense iuxta suã cõsuetudinẽ d. Oculi oĩm in te sperãt domĩe etc̃. Et illi admirãtes quõ sciebat ipse bñdictõem eoꝝ magistri ⁊ respiciebant eũ nec cognoscebãt. Et cũ fuissent ĩ mẽsa xp̃s fregit panẽ ac si cuꝫ cultello hoc esset diuisus. ⁊ in fractione panis cognouerãt eũ ⁊ subito disparuit Albertꝰ tamen dicit sup lucã ꝙ Cleophas in propria domo sibi parauit cenam. Et eadeꝫ hora reuersi sunt irl̃m ¶ Moraliter ergo faciatis elemosinã pauperibꝰ frangatis eis panẽ recipiatis ꝓ vobis necessitatem ⁊ nõ sup̃fluitatẽ. de alijs aũt subueniatis pauꝑibus verecundis viduis pupillis hospitalibus ⁊ sic retinebitis christum ꝑ gr̃am. Ideo dicebat xp̃s Mathei. v. Beati misericordes qm̃ ip̃i misericordiã consequent̃ ⁊c̃.

¶ Feria tercia Pasche.

Apperuit eis sensum vt intelligerent scripturas Luce. xxiiij. Sciendũ inter omnes difficultates ⁊ veritates talis fidei xp̃iane articulus resurrectiõis fuit maioris difficultatl̃ ad credendũ nõ solũ in infidelibꝰ paganis ⁊ ph̃is ꝫ etiam apl̃is ⁊ discipulis xp̃i. De ph̃is legitur Actu. xvij. ꝙ cũ apl̃us paulus p̃dicaret athenis articulos ph̃i ip̃m libenter audierunt quousqꝫ fuit ꝑuentũ ad articulũ resurrectionis qꝛ tũc ip̃m deridẽdo dixer̃t. Quid vult seminator verboꝝ hic dicere alij dixer̃t nouoꝝ demonioꝝ videt̃ ãnũ

ciator esse qz ihm ⁊ resurrectionē annū
ciabat eis. Rō qz phi habebāt ꝑ regula
et ꝑ ꝑncipio ꝙ a pura priuatione nō est
ꝓcessus ad habitū sicut a cecitate ad vi-
sum. vel surditate ad auditū. Cum ergo
mors sit priuatio oīm sensuū ⁊c̄. Jō ar
ticulus resurrectionis fuit maxime diffi-
cultatis ad credendū de hoc ꝓphetia. A-
spicite in gentib⁹ ⁊ videte ⁊ amiramini ⁊
obstupescite qz opus factū ē in dieb⁹ no
stris ⁊ nemo credet cū narrabit̄ Abacuc
primo ⁊ loquit̄ de ope ⁊ passionis ⁊ re-
surrectionis Itē Isaie. liij. Quis credi-
dit auditui nostro ⁊ brachiū dn̄i ⁊c̄ scz
regem messiā. qz sicuc miles brachio de-
fendit ita deus ꝑ regē xp̄m defendit nos
a dyabolo. ptz ergo difficultas creduli-
tatis hui⁹ articuli ꝓpter hoc xp̄s multipli
citer oñdere voluit ⁊ manifestare aplis
suā gl̄iosam resurrectōem. Primo ꝑ au
ditum. Scdo ꝑ tactū. Tercio per visuz
Quarto per gustū. Quinto ꝑ odoratuz
Sexto ꝑ intellectū. de sexto dicit thema
Aperuit eis sensum vt intelligerent scri-
pturas. Dico ꝑmo ꝙ xp̄s oñdit suā re-
surrectionē ꝑ sensum audit⁹ ibi. Stetit
ihs in medio discipulorꝫ suorꝫ ⁊ dixit eis
pax vobis ego sum nolite timere Disci-
puli oēs erant cōgregati qui loq̄bant̄ in
se nec credebāt xp̄i resurrectionē quā au
diuerūt a trib⁹ marijs. Et xp̄s intrauit ia
nuis clausis d. pax vobis ego sum nolite
timere. Dico ꝙ hic ꝑ auditū xp̄s osten
dit discipulis suis suā verā resurrectionē
qui dubitabant ne forte esset sp̄us mali-
gnus. qz sic intrauerat ianuis clausis. Jō
xp̄s ip̄os certificando locut⁹ est discipu
lis d. pax vobis ego sū ⁊c̄. q. d. sp̄us ma
lignus nō offert pacē sed guerrā. diuisio
nes inimicicias ⁊ fugit pacē iō qñ xp̄us
misit apl'os ad p̄dicandum dixit eis. In
quācūqꝫ domum intraueritis ꝑmū dicite
Pax huic domui Luc. x. dixit eis pax vo
bis ⁊c̄. Que quidē verba veniebāt ad
aures apl'orꝫ cū infinita dulcedine mel-
lis oñdente auditui apl'orꝫ ꝙ nō erat spi
ritus malus sed bonus. De hoc ꝓphetia.
Canti. v. Aīa mea liq̄facta est vt dile-
ct⁹ locutus est. Et loquit̄ in ꝑsona cuius
libet apl'i xp̄i Questio si aliq̄s diceret
frater ⁊ si verba xp̄i veniebant cū tanta
dulcedine. quare iudei nō credebāt ī eū
Rn̄sio ꝙ qñ infirm⁹ hz palatū inordi-
natū ⁊ infectū aliquo malo humore dul
ce videt̄ sibi amarū. secus de sanis ⁊ be-
ne ordinatis ⁊ sanis. Jō sani ⁊ bñ ordi
nati crediderūt xp̄m ⁊ non iudei malicio
si Aug⁹. Impius nō sentit dulcedinem
dei ⁊c̄. De hoc ꝓphetia nōne verba mea
bona sūt cū eo qui recte gradit̄ Michee
ij. Et loquit̄ in ꝑsona xp̄i ⁊ verba que se
ne obstinatione veniunt ad audiendum i
sermones illuminant̄ verbo dei. al's non
Scdo xp̄s oñdit suā resurrectionē ꝑ ta
ctū. postq̄ꝫ discipuli crediderūt ꝙ nō erat
mal⁹ sp̄us. opinati sūt alid scz ꝙ aīa eēt
xp̄i sola sine corpe. Tūc dixit eis ihus.
Palpate ⁊ videte qz sp̄us carnē ⁊ ossa
nō habet sicut me videtis habere. Ecce
quō ꝑ tactū oñdit suā resurrectionē ip̄e
qui videbat corda eorꝫ ⁊ falsam opinio
nē ꝑ tactū voluit eis oñdere veritatem
d. Palpate ⁊ videte ⁊c̄. Dic practice
quō vocauit petrū d. veni petre palpa vi
de nūq̄d sunt hic carnes ⁊ ossa. Idez de
alijs apl'is Ex isto tactu trahit̄ vna talis
consideratio vel distinctio inter vetus ⁊
nouū testamētū. qz de⁹ antiquit⁹ noluit
ꝙ archa testamēti tangeret̄. imo si tange
bat̄ ab aliquo. stati moriebat̄ vt ptz de
oza. ij. Reg. vi. Sed archa vite noui te-
stamenti scz corp⁹ voluit tangi ⁊ palpa
ri. Ecce q̄lis dr̄a sicut inter amorē ⁊ tio
rem. qz tūc volebat timeri nūc aūt ama-
ri. iō de⁹ tm̄ assumpsit formā terribilez
ignis sed nunc assumpsit formā mirabilē
hoīs ⁊ sicut tunc adorabat̄ in forma ar-
che. sicut mō adorat̄ in hostia. Et sicut ī

archa erāt tria scilicet virga aaron, tabule legis moysi. ⁊ vrna māne. virga significat passionē ⁊ regnū regale dauid. tabula vero aīam xp̄i in qua oñdit̄ scia dei. māna aūt diuinitatē sapidā. ⁊ nō potest tangi hostia. ⁊ sicut tunc ex tactu arche moriebāt̄ ita modo de tactu xp̄i viuunt et saluant̄ Math. vi. Quotq̄t tangebant eū salui fiebāt. Tercio ꝑ visuz q̄d turbati estis ⁊ cogitationes descendunt in corda vestra videte man⁹ meas ⁊ pedes meos ⁊ latus q̄ ego ip̄e sum. De p̄ma illa opinione falsa ꝙ erat sola aīa xp̄i. receperūt aliā falsam opinionē cogitabant ꝙ xp̄s assumpsit aliud corp⁹. q̄a corpus suū erat ita clausū ⁊ custoditum in sepulcro ꝙ credebant ip̄m non posse ire de sepulcro cōtra hoc xp̄us dixit eis. Quid turbati estis nūquid vidistis vulnera. q̄ illud idem corpus qd̄ vidistis ē Tunc ex visu discipuli crediderūt. Ecce dr̄am inter legem veterē ⁊ nouā. q̄ in vetere lege nō videbant eum vt patet Exo. xxxiij. de moyse q̄ stetit in mōte. xlij. diebꝫ ⁊ loquebat̄ cū deo tñ nō vidit eū īmo petijt ꝑ gr̄a d. Si inueni gr̄am i cōspectu tuo ostende mihi faciē tuā. Item etiā de⁹ assumpta forma hūana videbatur ab oībus. Idem de archa que si videbat̄ ab aliquo statim moriebat̄. iō precepit de⁹ moysi ne intrarent leuite ad videndū archā ne morerēt̄. Jō legit̄ p̄mo Reg. vi. de illis ex visu arche mortui sūt Ratio quia illa tota lex fuit velata ⁊ cooperta ⁊ figura. Jō deus nolebat videri sed modo vult videri. quia iam sunt figure manifeste ⁊ clare. Ideo petebat de dauid d. Reuela oculos meos ⁊ considerabo mirabilia de lege tua, reuela scz figuras, sed modo videt̄ deleant̄ in hostia de hoc ꝓphetia Parauit dñs brachiū suū sanctum in oculis oīm gentium ⁊c̄ Isa. lij. Quarto ꝑ gustū ibi adhuc aūt illis nō credentibꝫ ⁊ mirantibꝫ dixit habetis hic aliquid qd̄ māducet̄ At illi obtulerunt ei partē piscis assati assi ⁊ fauuz mellis ⁊ cū manducasset coram eis sumens reliquias dedit eis. Depositis primis opinionibꝫ falsis opinati sūt Quarto ꝙ xp̄us non surrexit a mortuis veraciter sed fantastice ⁊ similitudinarie ꝓpter hoc xp̄us volens probare ⁊ ostendere suam veram resurrectionem dixit habetis hic aliquid qd̄ manducetur si dicatur hic quomodo corpus gloriosum potest comedere. Dico ꝙ corpus gloriosuz ꝑdidit necessitatem cōmedendi sed non ꝑdidit potestatem. quia non indigebat cibo tñ si vult potest cōmedere. Ideo christus cōmedit vere ⁊ realiter. ⁊ cibus descendit in stomacho. sed non fecit ibi digestionem. Quid ergo factum est de illo cibo. Dic quid fit de gutta aque que cadit circa ignem vel solem que euaporatur idem de illo cibo. Et fuit completa ꝓphetia Sampsonis Judicum. xiiij. Dic hystoriam de leone quem occidit ⁊c̄ et quō posuit ꝓbleuma socijs di. de cōmedente exiuit cibus ⁊ de forti egressa ē dulcedo. totum hoc fuit figura christi q̄ leo mortuus non erat cōmedens nec fortis. sed vult dicere de cōmedente. i. xp̄o qui cōmedit cum apostolis in cena exiuit cibꝫ scz vite De q̄ dicit ip̄e. Caro mea vere ē cibꝫ ⁊ sanguis ⁊c̄ Joh. vi. Ecce sacramentū altaris ⁊ de forti. i. xp̄o mortuo q̄ corp⁹ xp̄i mortuū ex cōiūctōe diuinitatis tātā habuit fortitudinem. quātam habet nunc. egressa est dulcedo scz gloriose resurrecionis. Quinto ꝑ olfactum de hoc nihil dicit Lucas sed Joh. x. dicit̄ inflauit quare. Rñsio ut ex illo odore suā veram resurrectionē ꝓbaret ꝓpter quintā opionē falsā quā multi hñt. opināt̄ nōnulli ꝙ p⁹ r̄surrectōez ñ hēbim⁹ intestīa. Dico ꝙ īmo hēbim⁹ ventrē et intestina sed nō sic mō ꝫ erūt plēa optimo liquore odorifero aromatico. Jō

xp̄s ad ꝓbādū hoc inflauit in discipulos suos anhelitū odoriferū neq; mirū legitur Job quarto de leuiathan seu cete de ore eiꝰ ꝓcedit sup̄ hoc qꝛ hꝫ anhelitū odoriferū ⁊ clarū ⁊ clarificat mare ⁊ qñ vult cōmedere emittit multū de anhelitu. ad cuiꝰ odoris fragrantiā veniunt pisces ⁊ absorbet eos mō fiat rō ꝑ locum a minori si illa fera bestia hꝫ anhelitum odoriferū ⁊ clarū ⁊ clarificat mare ⁊ qñ vult cōmedere emittit multū de anhelitu q̄tomagis corpꝰ xp̄i gl̄iosū qui est deus et homo. ⁊ sic extraxit discipulos ex illa falsa opinione. ⁊ fuit cōpleta ꝓp̄hia de ysaac. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit deꝰ Gen̄. xxvij. nō dicit odor de monstris vel de cineta vel de algalia sed sicut odor agri pleni. Nota differentiam inter agrum ⁊ ortuꝫ. quia ortus ē clausus ager non. Ecce differentiā int̄ legē moysi ⁊ legē xp̄i. qꝛ lex moysi fuit tanq̄ ortus clausus ⁊ strictꝰ. quia solū data fuit illi ꝑpl̄o israel Jō Canti. v. Descendat dilectus meus in ortum suū nō dicit agrū suū ⁊ comedat fructū descēdat in incarnatōe vt colligeret fructus obedientiū. Sed lex xp̄i euāgelica est tanq̄ ager apertus qꝛ nō solū vni populo ⁊ in vna patria. sed in omnē terraꝫ exiuit sonꝰ eoꝝ ⁊ in omnes gentes ⁊ sicut iacob iunior abstulit benedictionem esau antiquioris. ita ꝑpl̄us xp̄ianus q̄ venit post populū iudaicū abstulit ꝑpl̄o iudaico benedictionē. Lex euāgelica dicit̄ ager plenꝰ. qꝛ in lege euāgelica cōplet̄ lex moysi ⁊ cessat sicut portus cōplet ⁊ ꝑficit nauigationē nauis ⁊ cessat. Item sicut cōpletio domꝰ dat cōplemētū edificatōis ⁊ sicut virilitas dat cōplemētū hoī sic ⁊ lex euāgelica dat complemētū legi moysi. Ideo dicebat xp̄s iudeis. nō veni soluere legem sed adimplere Mathei. v. Sexto oñdit xp̄s suā resurrectōnem ꝑ intellectū. Nā dubitauerūt apostoli an xp̄s surrexit verus deꝰ ⁊ homo. ideo ad illud ꝓbandū xp̄s apperuit illis sensum id est intellectum ut intelligerent scripturas qꝛ nullus alius p̄t dare cito sciam dare ignoranti ut rudo nisi solꝰ deus. Apostoli aūt oēs erant ignorantes et ideote ⁊ sine lr̄is ⁊ xp̄s subito ostēdit eis scripturas ꝓp̄hias ⁊ figuras q̄s intellexerunt melius q̄ ꝓphete. Quis potuit illuminare salomonē in tanta scia nisi deus. sed maiorē illuminationē cognouer̄t apl̄i. ⁊ sic apl̄i cognouerūt vere q̄ xp̄us surrexit a mortuis verꝰ deꝰ ⁊ verꝰ homo ⁊ fuit cōpleta ꝓphetia dauid in ꝑsona cuiꝰ libet apl̄i d. Benedicā dñm qui tribuit mihi intellectū Insup̄ ⁊ vsq; ad noctē increpuerūt me renes mei p̄s Judei dicunt̄ renes. dicūt ph̄i ⁊ medici q̄ virtus generatiua hoīm maxīe est in renibus. Et qꝛ iudei genuerunt apl̄os. Jō dicūt̄ iudei renes. renes vult ergo dicere id est iudei vsq; ad noctē id est ad finem mundi verbo ⁊ scripto increpant id ē reꝑhendunt xp̄m ⁊ xp̄ianos sanctos ⁊ sanctas dei sed in fine dñt destrui zach. iij. ⁊ conuersus sum ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi ⁊ ecce volumē volās ⁊ dixit ad me

Feria quarta pasche

Manifestatus ē ihūs Job. vi. Sermo erit de sancto euāgelio hodierno qd̄ cōtinet vnā gratam ⁊ mirabilem apparitionē quā fecit xp̄us discipulis suis post suā resurrectionē. In qua cōtinent̄ multa secreta speculatiua ad illuminādū intellectus nostros ⁊ moralia ex bona īstructione vite vestre sed p̄mo salutetur virgo Maria. Manifestatꝰ est ⁊c̄ In sacro euāgelio sunt q̄tuor moralia circa apparitionē quā fecit xp̄us discipul̄ suis scꝫ occasio necessitosa. opatō miraculosa